

[Statsministeren.]

dende selv. Og så vil jeg gerne sige, at jeg håber også, enhver vil forstå, at regeringen selvsagt på grund af de særlige politiske omstændigheder, der er ved denne tragiske begivenhed, er særlig interesseret i, at efterforskningen fremskyndes mest muligt. Justitsministeren har over for politiet givet udtryk for, at såvel justitsministeriet som regeringen lægger meget stærk vægt på, at efterforskningen fremskyndes mest muligt. Det er også klart, at en sådan opfattelse har regeringen både ud fra et juridisk, men også, og ikke mindst, ud fra et alment humanistisk synspunkt.

Jeg vil gerne om de øvrige ting, der blev sagt vedrørende Grækenland, ganske kort sige dette, at der blev fra en enkelt side — det var vist hr. Morten Lange — fremført den opfattelse, at regeringen blot nøjedes med at konstatere, at det jo var almindelig kendt, at den danske regering var imod det græske styre, og så gjorde man ingenting. Jeg tror, hr. Morten Lange ved nærmere eftertanke vil fortryde den udtalelse; ellers må han være uden kendskab til det, den danske regering gjorde i mandags i Europarådet. Og jeg synes ikke, man i en ikke særlig dramatisk afslutningsdebat skal lede så meget efter noget, der kan krydre éns indlæg, at man kommer for skade at fremføre påstande og beskyldninger, som man selv må vide eller i hvert fald nu være klar over er i absolut og klar modstrid med det faktiske forhold. Jeg tror, det tjener alle bedst, at vi dog i den politiske debat koncentrerer os om at rette bebrejdelser, når vi finder, at der er et faktisk bestående grundlag for det, men lader være med at gøre det, hvor der dokumenterbart foreligger en total mangel på grundlag for at gøre det.

Til hr. Kai Moltke vil jeg gerne sige, at der ud over den udtalelse, jeg har besvaret, blev fremført nogle synspunkter, som det er mig magtpåliggende at sige jeg er ganske uenig med det ærede medlem i. Når hr. Kai Moltke f. eks. mener at skulle involvere kulturministeren i et spørgsmål om radioprogrammernes tilrettelægning, så vil jeg gerne sige, at regeringen har ikke og kulturministeren har ikke og vil ikke i denne regerings tid få bemyndigelse til at blande sig i dette. Og så vil jeg gerne rent principielt sige, at jeg har den opfattelse, at det

ville være en ulykke for et demokrati, hvis det var sådan, at en politisk minister skulle blande sig i radioprogrammernes tilrettelægning. Hertil er radiatorådet bemyndiget, og hvis man skulle være i tvivl om det, kan jeg sige, at i § 2 i forretningsordenen for radiatorådet står der, at radiatorådet har under ansvar for ministeren for kulturelle anliggender den almindelige ledelse af radioen, og at det fastsætter de almindelige principper, der skal gælde for virksomheden, og er ansvarlig for, at udsendelsen er af alsidig, kulturel og oplysende art.

Jeg tror, at vi alle er interesseret i — vi burde i hvert fald være det — at vi aldrig nogen sinde nærmer os det punkt, hvor der blot antydningvis kan ligge politisk censur over for radioens programlægning.

Må jeg så sige om de spørgsmål, som blev rejst såvel af hr. Sigsgaard som hr. Kai Moltke vedrørende aktieselskabslovgivningen og andre dele af lovgivningen vedrørende erhvervsvirksomhed her i landet, at når man gør det på baggrund af Boss-sagen, vil jeg gentage, hvad jeg tidligere har sagt her fra talerstolen, at jeg tror ikke, det ud fra noget synspunkt kan være berettiget at ville bedømme dansk erhvervslevs vilkår eller dansk erhvervslevs arbejdsform på baggrund af denne enkelte skandalesag. Det betyder ikke, at regeringen er uenig i, at der er konstateret visse mangler ved den gældende aktieselskabslovgivning, for det mener også regeringen at der er; det er jo bl. a. baggrunden for — hvad jeg går ud fra man er bekendt med — at der arbejdes på en revision af aktieselskabslovgivningen. Jeg kan her henvise til handelsministerens svar, da hr. Poul Dam i spørgetiden den 8. maj rejste spørgsmålet, som har direkte relation til Boss-skandalen, om den specielle politiindsats, der er påkrævet over for bedragerisager, og vil gerne sige, at delvis har man jo allerede realiseret den tanke, at en speciel politienhed skal behandle bedragerisager; der er jo inden for rigspolitechefens rejsehold specialister på bedrageriområdet. Men også her er det klart, at der kan og vil være et vist behov for at vurdere i lyset af de erfaringer, man indvinder, og i København vil spørgsmålet om ændring af den nuværende arbejdsfordeling indgå i overvejelserne i det udvalg, der arbejder med politiets fremtidige